

Lag om ändring i ransoneringslagen (1978:268);

SFS 2005:297

Utkom från trycket
den 31 maj 2005

utfärdad den 19 maj 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 49 § ransoneringslagen (1978:268) skall ha följande lydelse.

49 § Har någon begått brott som avses i denna lag, skall egendom, som han i samband med brottet har mottagit eller genom brottet har saluhållit eller utjudit till avyttring mot vederlag eller undanhållit, använt, frambringat, tillverkat eller berett, förklaras förverkad. Detsamma gäller annat utbyte av sådant brott. I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat. Förverkande får inte ske om det är uppenbart oskäligt.

Äger den brottslige ytterligare sådan förnödenhet som brottet har avsett, kan även denna förklaras förverkad. Förråd av annan förnödenhet som han eller hon äger och som är föremål för reglering enligt 6 eller 7 § kan, om det finns särskilda skäl, också förklaras förverkat.

Vad i första stycket sägs om egendom gäller i tillämpliga delar även ransoneringsbevis.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

På regeringens vägnar

LENI BJÖRKLUND

Helena Lindberg
(Försvarsdepartementet)

¹ Prop. 2004/05:135, bet. 2004/05:JuU31, rskr. 2004/05:237.

